

Μια έκτρωση πού ποτέ δεν έγινε

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Τά πρώτα παιδιά πού απέκτησε ή Ευτυχία Αλεξάνδρου ήταν αγόρια, αλλά δεν επέζησαν. Κατόπιν έφερε στη ζωή μόνο κορίτσια.

Το 1939 μετοίκησε οικογενειακά στο Χαρτούμ του Σουδάν. Εκεί έμεινε πάλι έγκυος, αλλά στενοχωρημένη από τίς προηγούμενες εμπειρίες της αποφάσισε να κάνει έκτρωση.

Το ίδιο βράδυ βλέπει στον ύπνο της ένα συγκλονιστικό όνειρο: Ήταν μεγάλη Παρασκευή, κι ετοιμαζόταν να μπει στον ορθόδοξο ναό της Ευαγγελίστριας του Χαρτούμ. Τη στιγμή εκείνη ό ιερέας, ντυμένος τ' άμφια του και κρατώντας το ιερό Ευαγγέλιο, της είπε:

- Είσαι αμαρτωλή!

Αμέσως ή Ευτυχία γονάτισε συγκινημένη και ζήτησε συγνώμη. Τότε ό ιερέας την οδήγησε στο εσωτερικό του ναού, εκεί όπου ήταν ό επιτάφιος, και της είπε:

- Εγώ δεν είμαι άξιος για να σε συγχωρήσω. Από δω να ζητήσεις συγνώμη.

Γυρίζει ή γυναίκα και βλέπει κοντά στον επιτάφιο την εικόνα της Παναγίας να θρηνεί. Από τα θεία μάτια της έτρεχαν αληθινά δάκρυα. Κάποια στιγμή γυρίζει προς την Ευτυχία και της λέει:

- Κοίταξε! Είχα ένα και το έχασα. Πρόσεξε μη χάσεις κι εσύ αυτό πού κρατάς μέσα σου.

Ύστερα ό ιερέας έβγαλε από πάνω του ένα μεγάλο σταυρό, τον πέρασε στον λαιμό της και της είπε:

- Πρόσεξε μη χάσεις τον σταυρό πού φοράς. “Όταν ξύπνησε, έφερε με κάθε λεπτομέρεια στη μνήμη της το όνειρο. Πείστηκε μ’ αυτό πώς έπρεπε με κάθε θυσία να κρατήσει το παιδί της.

Σέ πέντε μήνες γέννησε ένα αγοράκι. Με κατάπληξη είδε αποτυπωμένο στο στέρνο του το σημείο του τιμίου σταυρού. Έταξε τότε στην Παναγία να φέρει το μικρό και να το βαφτίσει στην Τήνο.

Δυστυχώς μεσολάβησε ό δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος και αναγκάστηκε να το βαφτίσει στο Χαρτούμ. Δεν παρέλειψε όμως να το ονομάσει Ευάγγελο.

Μεγαλώνοντας το παιδί έμαθε από τη μητέρα του την ιστορία της γεννήσεως του και ρίζωσε μέσα του ή επιθυμία να προσκυνήσει τη Μεγαλόχαρη. Κάποια χρονιά, στο πανηγύρι της Παναγίας, ήρθε και ό μικρός Ευάγγελος στην Τήνο, προσκυνητής μαζί με τη μητέρα του. Ήθελε μάλιστα να παραμείνει όλη τη νύχτα στον ναό, γιατί επιθυμούσε και πίστευε πώς θα έβλεπε την Παναγία.

Ό μεγάλος εσπερινός είχε προχωρήσει και ό δεσπότης κήρυττε κάτω από τον κεντρικό πολυέλαιο. Ξαφνικά βλέπει ό Ευάγγελος από τον γυναικωνίτη, όπου βρισκόταν, ένα δυνατό φως πού έλαμπε σαν τον ήλιο κι έπαιρνε κάποτε μια κόκκινη απόχρωση. Συγχρόνως βλέπει να πλησιάζει μία ωραία νέα γυναίκα. Είχε παράστημα ηγεμονικό, φορούσε φωτοστέφανο, και με υψωμένο το δεξί της χέρι ευλογούσε τα πλήθη..

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr